U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobce: **Bc. C. Š.**, roti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 11 A 211/2010, o návrhu žalobce na určení lhůty k provedení procesního úkonu,

takto:

I. Návrh **se zamítá.**

II. Navrhovatel **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále „navrhovatel“) podal u Městského soudu v Praze dne 11. 11. 2010 návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a odst. 6. zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, návrh byl postoupen Nejvyššímu správnímu soudu dne 18. 11. 2010. V návrhu uvádí, že dne 23. 8. 2010 rozhodl Krajský soud v Hradci Králové ve věci podané žaloby na ochranu proti nečinnosti tak, že věc z důvodu místní příslušnosti postoupil Městskému soudu v Praze. Připomíná, že rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 9. 2009, č. j. 4 Ads 133/2008 - 122, bylo mimo jiné uvedeno, že příslušný služební funkcionář (v současné době tedy ministr vnitra) by měl o odvolání stěžovatele urychleně rozhodnout, nicméně za dobu více než jednoho roku dosud nerozhodl. Navrhovatel požaduje, aby Nejvyšší správní soud uložil Městskému soudu v Praze, aby uložil povinnost žalovanému vydat rozhodnutí ve věci samé, která je předmětem řízení ve lhůtě do 2 měsíců.

Městský soud v Praze s předloženým spisem postoupil své vyjádření, v němž uvedl, že žalobce se podáním, došlým do podatelny Krajského soudu v Hradci Králové dne 16. 2. 2010 domáhal ochrany proti nečinnosti v žalobě označených správních úřadů. Usnesením ze dne 23. 8. 2010 krajský soud zastavil řízení o podané žalobě ve vztahu k jednomu z nich - ministerstvu vnitra, a věc postoupil Městskému soudu v Praze, spisový materiál byl tomuto soudu doručen dne 20. 9. 2010. Dne 11. 11. 2010 doručil Městskému soudu v Praze žalobce podání, v němž se domáhá vydání rozhodnutí ve věci samé.

Návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu není důvodný.

Podle § 174a odst. 1 zákona o soudech a soudcích má-li účastník nebo ten, kdo je stranou řízení, za to, že v tomto řízení dochází k průtahům, může podat návrh soudu, aby určil lhůtu pro provedení procesního úkonu, u kterého podle jeho názoru dochází k průtahům v řízení.

Podle § 174a odst. 7 téhož zákona pokud soud, vůči němuž návrh na určení lhůty směřuje, již procesní úkon, u kterého jsou v návrhu namítány průtahy v řízení, učinil, příslušný soud návrh zamítne; stejně tak postupuje, dospěje-li k závěru, že k průtahům v řízení nedochází.

Ze spisového materiálu bylo zjištěno, že Městský soud v Praze obdržel dne 20. 9. 2010 rozhodnutí Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 23. 8. 2010, č. j. 52 A 5/2010 - 71, kterým bylo ve výroku I. řízení ve věci žaloby proti žalovanému: Vyšší policejní škola Ministerstva vnitra v Pardubicích zastaveno, a to z důvodu že žalobce vzal dne 28. 7. 2010 žalobu proti tomuto žalovanému zpět. Ve výroku II. byla věc ve vztahu k žalovanému: Ministerstvo vnitra, postoupena dle sídla žalovaného Městskému soudu v Praze.

Městský soud v Praze dne 29. 10. 2010 zaslal žalovanému dotaz s žádostí, aby do 10 dnů sdělil, zda již bylo ve věci odvolání žalobce rozhodnuto, neboť ze spisu, který byl soudu postoupen vyplývalo, že o něm mělo být rozhodnuto do 30. 8. 2010. Dne 8. 11. 2010 bylo soudu doručeno sdělení žalovaného, v němž se konstatuje, že ve věci předmětného odvolání byl žalobci zaslán dne 2. 11. 2010 dopis ministra vnitra č. j. KM-175/PK-2009, který byl rovněž přiložen, v němž je mu vysvětleno, proč ve věci nebude vydáno rozhodnutí. Dne 11. 11. 2010 bylo Městskému soudu v Praze doručeno podání stěžovatele na určení lhůty k provedení procesního úkonu.

Nejvyšší správní soud v projednávané věci dospěl k závěru, že návrh není oprávněný, neboť městský soud nebyl v případě navrhovatele nečinný. Městský soud, jak vyplývá ze spisového materiálu, se věcí bezprostředně po jejím obdržení zabýval a činil všechny procesní úkony, jejichž vykonání bylo s ohledem na povahu věci zapotřebí. Nejvyšší správní soud proto neshledal ve věci průtahy, resp. tvrzenou nečinnost.

V řízení podle ust. § 174a odst. 6. zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích Nejvyšší správní soud rozhoduje o návrhu na určení lhůty. Tzn. pokud zjistí neodůvodněné průtahy v řízení spočívající zejména v tom, že příslušný krajský (městský) soud poté kdy obdrží podání ve věci, v přiměřené době nečiní žádné úkony, věcí se vůbec nezabývá, aniž by pro takový postup existovaly ospravedlnitelné důvody, anebo činí úkony s nedůvodnou časovou prodlevou, usnesením určí tomuto soudu lhůtu, ve které má úkon učinit, resp. ve které má rozhodnout. Nemůže však již tomuto soudu uložit jakým způsobem má rozhodnout, neboť by tím narušil nezávislost rozhodování soudu.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 174a odst. 8, větu druhou, zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, je-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto soud rozhodl tak, že navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** přípustné opravné prostředky (§ 174a odst. 9 zákona o soudech a soudcích).

V Brně dne 3. prosince 2010

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu